

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 2. De aliis serpentibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

TITULUS XX. SERPENTES.

§. I.

De serpente Paradisi.

Quia hoc fecisti, maledictus es inter omnia animantia. Gen. 3. 14. Fortè dixerit aliquis: cum diabolus serpentis operâ usum, malum atulit consilium; cur bestia illi poena infligitur? Est & hoc ineffabilis Dei misericordiæ opus; nam sicut clementissimus pater puniens eum, qui filium suum occiderit & gladium, & enslem, per quæ filius suus occisus, destruit, & in multas partes dividit, Eodem modò Deus egit: quippe serpens, quasi gladius quidam, diabolica servivit malitiâ; unde & perpetua ipsi poena intentata est. S. Chrysostr. hom. 17. in Gen.

Quia serpens quoque illi (homini) familiaris erat, ut qui præ cæteris animantibus ad eum accederet, blandisque motibus cum eo velut colloqueretur. Ex quo etiam factum est; ut ille, mali omnis author diabolus ipsius operâ uteretur, cum sceleratissimum facinus primigenis parentibus suaderet. S. Joan. Damasc. l. 2. orthod. fid. c. 10.

Cur diabolus non in forma minus horribili, quàm serpentis, hominem tentavit? R. hoc non illius electione, sed divinâ providentiâ, fuisse dispositum: ut scilicet homo tam foedo animali dedignaretur fidem potiùs adhibere, quàm Deo; & ut, post lapsum, majorem pudoris, & confusionis, haberet occasionem; quod, contra infalli-

bile Dei verbum, tam vili animali crediderit. Diez conc. 3. D. 5. Epiph.

§. II.

De aliis serpentibus.

Serpentium vivida virtus hybernò tempore mortificatur; ac menses sex in cavernis delitescunt penitus immobiles. Cum autem statutum tempus advenerit, & tonitrua in Mundo exaudita fuerint; quasi quoddam signum fragorem accipientes, celeriter exiliunt, & longò intervallò consuetà agunt. S. Gregor. Nyss. or. 3. de Christi resurr.

Ex quo tempore vipera Sanctam S. Pauli manum invadere ausa fuit, omnia animantia venenifera venenum innoxium in illa insula habent. Nierembergius l. 2. de mirac. nat. Europæ c. 64.

Miramam Hibernia benedictionem accepit à S. Patrio, ejectione inde baculò (qui Christi fuisse creditur) omnibus venenatis reptilibus: nec tolerat quidem ejusmodi animalia, etiam aliunde allata. Et omnia ferè, quæ insula illa pro-gignit, efficax sunt antidotum contra venena, Caret serpentibus, & colubris, bufonibus, & ranis, scorpionibus, draconibus. Habet tamen araneas, sanguisugas, lacertas; sed prorsus innocuas. Terra adeò inimica veneno; ut, si aliarum regionum, seu viridaria, seu qualibet alia loca, pulvere ipsius aspergantur; venenosos inde vermes procul exterminet. Nierembergius ib. c. 62.

TITULUS XXI. SERVI Hominum.

§. I.

Non serviant ad peccatum.

Noluerunt servi regis extendere manus suas in Sacerdotes Domini, 1. Reg. 22. 17. Timentes Deum renuerunt parere tam iniquo mandato; dando exemplum ministris principum. Cajetanus hic.

Dico huic: vade, & vadit. Matth. 8. 9. Si jufferit, ut innocentem occidat miles; ibit miles? ibit. Si servo præceperit, ut faciat rem illicitam; faciet? ita. An, quia Absolon servis præcepit ignem mittere in Joabi segetem, 2. Reg. 14. 30. ideo manserunt immunes à culpa? Joab, exponendo Uriam innocentem periculo peccavit, 2. Reg. 11. 16. Alvarez in Gen. 44. 2.

Et ministri Judæorum &c. Joan. 18. 12. Iniquis præceptoribus, aut dominis, obsequentes, iniqui censendi sunt; cum jussa iniqua perficiunt: & eò iniquiores, quò paratiores ad malum. Sim. Cass. l. 13. hic.

Polyanth. Sacra, Tom. II.

§. II.

Servi boni, fideles, &c.

Afacie Sarai domine meæ ego fugio &c. Gen. 16. 8. Vide, quomodo non negat dominam; sed confitetur verè omnia. Non est, inquit, homo, qui interroget, ut possit, decipere. Primum dixit nomen meum, & dominæ meæ meministi; congruum est, ut & ego vera dicam. *Afacie Sarai &c.* Vide, quomodo citra odium meminit dominæ. Non dixit malè afflixit; non dixit, gravia mihi fecit; non possum ferre molestiam ejus, & ideo fugam inii: nihil asperum locuta est; sed solum se ipsam ut fugitivam accusavit. S. Chrysostr. hom. 38. in Gen. *Afacie domine meæ.* Mirum est, quod non dixerit vetula illius, Hugo Card.

Non videbo morientem puerum. Gen. 21. 16. O potentiam lacrymarum! Licet rea Agar, & relapsa, Deique jussu in exilium acta; tamen ut flevit, Angelorum non alloquid solum, sed

M m m

sed